

Tato stránka byla přeložena pomocí strojového překladu [Odkaz]. Strojové překlady mohou obsahovat chyby, které mohou snižovat jejich srozumitelnost a přesnost. Veřejný ochránce práv nenese žádnou odpovědnost za případné nesrovnalosti. Pokud chcete mít nejspolehlivější informace a právní jistotu, podívejte se na původní znění v angličtině (odkaz viz výše). Více informací naleznete v naší [politice týkající se jazyků a překladů](#) [Odkaz].

Rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv o ukončení šetření stížnosti 2591/2010/GG proti Evropské komisi

Rozhodnutí

Případ 2591/2010/GG - Otevřeno dne 20/12/2010 - Doporučení týkající se 29/07/2011 - Zvláštní zpráva ze dne 14/05/2012 - Rozhodnutí ze dne 14/05/2012 - Dotčený orgán
Evropská komise (Případy uzavřené po předložení zvláštní zprávy) |

Projednávaná věc se týká způsobu, jakým Evropská komise vyřídila stížnost, kterou jí v roce 2006 podalo 27 občanských iniciativ (dále jen „stěžovatelé“), kteří bojovali proti negativním důsledkům rozšíření vídeňského letiště. Komise dospěla k závěru, že příslušné práce byly provedeny bez povinného posouzení vlivů na životní prostředí požadovaného směrnici 85/337/EHS. Za účelem nápravy tohoto opomenutí souhlasila s rakouskými orgány s tím, že rakouské orgány provedou *ex post* posouzení vlivů na životní prostředí, které co nejlépe simuluje *ex ante* posouzení vlivů na životní prostředí a umožní úplné posouzení dopadu příslušných záměrů na životní prostředí. Závěrečná zpráva o tomto postupu byla Komisi předložena v únoru 2011.

Stěžovatelé nebyli spokojeni se způsobem, jakým bylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí *ex post*. Mimo jiné kritizovaly, že i) orgán odpovědný za příslušné řízení je týmž orgánem, který udělil povolení k dotčeným dílům, a tudíž se ocitl ve zjevném střetu zájmů, a zadruhé, že nemají přístup k přezkumnému řízení, jak stanoví příslušná směrnice EU.

V roce 2008 se stěžovatelé obrátili na evropského veřejného ochránce práv (stížnost 1532/2008). Po přezkoumání této záležitosti se veřejný ochránce práv domníval, že argumenty stěžovatelů týkající se výše uvedených dvou otázek se na první pohled jeví jako opodstatněné, a že tedy v tomto okamžiku nemohl dospět k závěru, že Komise zajistila řádné provedení posouzení vlivů na životní prostředí *ex post*. Nicméně vzhledem k tomu, že řízení probíhalo a že Komise uvedla, že spor o nesplnění povinnosti uzavře pouze tehdy, až bude přesvědčena, že rakouské orgány podnikly nezbytné kroky, měl veřejný ochránce práv za to, že v této fázi není zapotřebí dalších kroků z jeho strany. V prosinci 2009 proto ukončil své šetření a jasně

uvedl, že věří, že Komise zohlední jeho zjištění.

V listopadu 2010 se stěžovatelé obrátili opět na veřejného ochránce práv (stížnost č. 2591/2010). Veřejný ochránce práv zahájil druhé šetření, během něhož nahlédl do spisu Komise. Z kontroly vyplynulo, že spis neobsahoval žádnou jinou významnou korespondenci mezi Komisí a rakouskými orgány v období, kdy bylo provedeno *následné* posouzení vlivů na životní prostředí. Zejména nic nenasvědčuje tomu, že prohlášení, která stěžovatelé předložili během tohoto období, byla písemně projednána s rakouskými orgány. Ani rozhodnutí veřejného ochránce práv ve věci stížnosti č. 1532/2008 nevedlo k takové korespondenci. Tento stav vedl veřejného ochránce práv k závěru, že Komise nezohlednila jeho zjištění z prvního šetření. Předložil proto návrh doporučení, v němž vyzval Komisi, aby přehodnotila svůj postoj. Tento návrh doporučení nebyl úspěšný.

Veřejná ochránkyně práv měla za to, že projednávaná věc je politováníhodným příkladem situace, kdy Komise i) nepřijala vhodná nápravná opatření v souvislosti s jasným porušením práva EU v důležitém případě a ii) se rozhodla nezohlednit stanovisko veřejného ochránce práv. Byl proto toho názoru, že je vhodné na tuto záležitost upozornit Evropský parlament. Veřejný ochránce práv proto ukončil své šetření zvláštní zprávou pro Parlament.

Tento případ byl uzavřen zvláštní zprávou pro Evropský parlament (viz odkazy výše).